

V E T O

SPEECH

EDITORIAAL

Toespraak gehouden bij de opening van het academiejaar 1974-'75 van de K.U.L. door de Heer P. Nieuworp, vertegenwoordiger van de studenten.

Mevrouwen,
Mijne Heren,

Om de illusie te creëren dat de studenten ook iets te zeggen hebben aan deze universiteit, mogen wij weer deelnemen aan deze jaarlijkse show.

De universiteit is traditioneel de plaats waar onderwijs, zeg maar universitaire opleiding gegeven wordt. Nog steeds blijkt kwantiteit de overhand te hebben op kwaliteit: reproduceren is belangrijker dan verwerken; in deze maatschappij blijft in de rij lopen dan ook meer lonend dan kritisch beoordelen. De student moet ten allen prijze zijn vakstof slurpen en dus vakidloot worden.

Sociaal-bewuste, kulturele en sportactiviteiten moeten tot een minimum herleid.

Ook de nieuwe nota inzake studieorganisatie en tijdsindeling gaat deze richting uit. De studenten weigeren van nu af aan nog te praten over "mooie" tijdschema's, zolang de inhoud van het kurrikulum niet verandert, niet drastisch verbetert.

De onderwijsseenheden van de diverse fakulteiten worden als het ware speciale scholen voor hoger vakonderricht waar eerder een professionele dan een kulturele doelstelling wordt nagestreefd. Blote vak kennis is voor degelijke vorming echter duidelijk onvoldoende.

De met veel tamtam aangekondigde programmahervormingen hebben infite slechts ons wantrouwen over de kennisoverdracht aan deze universiteit versterkt. Wat baten immers examenreglementen als de psychosociale druk van het systeem de student vernedert tot een onmondig objekt in de volste zin van het woord. Dat een professor een student neerslaat is misschien een extreem geval, maar dat de eksamens in een onmenselijke sfeer verlopen staat voor ons buiten twiifel. Willekeur is vaak de regel. Zo is men er in de fakulteit geneeskunde in geslaagd om studenten die voldoende zouden op alle vakken en in het totaal, toch te buizen. Dit wordt wellicht een misverstand genoemd of is het gebruik?

De taak van de universiteit blijft voor ons wetenschappelijke kennisoverdracht en algemeen menselijke vorming; de ene de andere niet uitsluitend.

De universiteit mag geen door de gemeenschap betaald en intellektualistisch research-instituut voor de industrie worden. De recente oprichting van de v.z.w. University research and development en de innige verstrengeling van hoogleraar, bankier en beheerder als drie handen op één buik prikt de ballon van de neutrale universiteit door.

De laatste structurele veranderingen in de universiteit staan ongetwijfeld meer ten dienste van de grootindustrie dan van de gewone mens. Deze vaststelling is van kapitaal belang.

Gezien het grote belang van deze universiteit van de drie machten, Kerk, Staat en Kapitaal is de raad van beheer het belangrijkste orgaan. Vermits een studentendelegatie in de meeste andere raden zetelt lijkt het ons niet duidelijk waarom we ook daar niet vertegenwoordigd zijn. We vinden het dan ook niet meer dan normaal dat wij ook op dat

vlak onze politiek zouden kunnen doorvoeren van verdediging van onze democratische rechten, recht op informatie en uiteenzetting van onze standpunten. Daarom staan wij ook achter de eis van het wetenschappelijk personeel om de academische raad en de raad van beheer te doen samensmelten. Maar tegelijkertijd zullen we niet uit het oog verliezen dat medebeheer met een academische overheid die fakulteiten doet sluiten, studenten negeert en met blamen sanktioniert een fiktie zal blijven, en dat studenten slechts door solidaire en massale akties hun eisen kunnen afdwingen.

In het besef dat de autonomie van de studentenbeweging dit jaar toch terug zal worden aangevallen wensen wij het recht en de vrijheid te onderstrepen om ons autonoom te organiseren. Het ligt ons nog fris in het geheugen dat aan studenten zalen werden geweigerd voor sociaal geëngageerde activiteiten, terwijl even later een propagandamaniestatie voor het Thieu-regime kon beschikken over zeer ruime en welwillende akkomodatie. We blijven dan ook de volledige autonomie van de studentenbeweging verdedigen. Deze autonomie wordt in de sociale sektor niet alleen door de academische overheid, maar ook door regeringsmaatregelen bedreigd. We zullen niet dulden dat de minister van onderwijs afbreuk doet aan het beurzensysteem, en zo de reeds zo geringe demokratisering in het hoger onderwijs nog meer in gevaar brengt.

Wij zullen strijden tegen gelijk welke aantasting van de sociale sektor in het bijzonder en blijven de volledige autonomie eisen voor alle studentenactiviteiten op sportief, kultureel en politiek gebied. Al deze aangehaalde standpunten en eisen klinken niet nieuw, maar dat wij ze voortdurend moeten herhalen is tenslotte niet aan ons te wijten.

A bon entendeur salut!

Ik dank U.

Andermaal stellen wij vast dat ook dit academiejaar de speech van de studenten niet ernstig opgenomen werd. Met rede beëindigde de studentenvertegenwoordiging zijn uiteenzetting met de zin "dat wij elk jaar hetzelfde moeten herhalen is tenslotte niet aan ons te wijten". Dit impliceert natuurlijk dat wij ook die laatste "salut" moeilijk kunnen brengen. daarom stellen we ook graag ons

V E T O

Algemeen overzicht

inhoudstafel

studentenspeech
reactie in kadertje
editoriaal
inhoudstafel

werkgroepen p. 2
1. huisvesting
2. sociale sectoren
3. universiteit en maatschappij
4. bouwpolitiek
5. info

hoofdartikel p. 3
deze week :

dokstakingsprocessen

Won Sul Lee p. 4
Medika
Vreemde studenten
Flap uit

Totstandkoming

REDAKTIE - REAKTIE

medewerkers :

nieuworp paul, janssen fons,
verbist terry, nowen toine,
bouquet luk, van bouchout kris,
minne guido, bongaerts jan,
xavier leus, kerkhove greet,

verants. uitg. :

van bouchout kris, bogaarden-
straat 3, 3000 Leuven

VETO is een uitgave van de
algemene studentenraad

Het is weer herfst. De regen valt gestadig neder en de wind fluistert opstelletjes tussen de bomen. Lager dan Vlaanderens grijze hemel van 30 miljard, lager dan Vlaanderens vette aardkluiten waarop de boer langzaam krepereert ligt nu ook Verschaeve onder een zacht tapijt van bladeren; als een kleurig palet van Gods onmetelijke schoonheid.

In Leuven was De Somer weer even rektor, binnenkort is hij weer de vrouwed "autokraat", "fascist", enz. Nu staat hij vetjes in de kranten, straks witjes op de muren. Omwaarschijnlijk energieke jongelui lopen recht van de katholieke kolleges de auditoria in waar de opgespoten glamour van de profen gauw verkalkt. "Is dit nu een prof, ja dat is een prof; amaa! zenne, hij naagt nog meer dan onze pa." De opening van het schooljaar bezorgt de studenten traditioneel kriebels in de verschillende lichaamsdelen. Dit blad is het resultaat van zo een kriebel. Het is het blad van de eenzamen uit eigen schuld. "De studenten aan de top die voor de anderen een soort akademische raad geworden zijn. Je voelt de eenzaamheid niet zolang je erbij bent; wel eens er buiten. Je mag nog wel luisteren, niet praten." Het zijn degenen die in een of andere godvergeten kommissie zonder naam aan het examenreglement zitten te sleutelen; degenen die vaak onbegrepen in de Alma de prijzen trachten te drukken.

De informatie-kanalen met wat men graag de "basis" noemt zijn allang verstopt. Baggerwerken zijn hoogst noodzakelijk; de vuiligheid moet naar boven gehaald, tentoongesteld en aangeklaagd. Dit blad zal regelmatig verslagen publiceren van wat er leeft en zieltoogd in de verschillende medebeheersorganen, welke standpunten de studentenvertegenwoordigers - uw vertegenwoordigers - verdedigen, wat er uit komt en meestal wat er niet uitkomt. Dit is het blad van de verschillende studentenraden: kringraad, kultuurraad, sportraad, sociale raad. Zij die mekaar vaak tegenwerken, negeerden willen nu als kameraden samenwerken. Het blijft voorzichtig aftasten, maar de wil is aanwezig. Zij willen de rechten van de student op sociaal-kultureel-sportief en politiek gebied als één front verdedigen en de kritische, maatschappelijke bewustwording stimuleren. We moeten er echter voor zorgen dat dit geen slogan wordt waarachter we onszelf gaan bevredigen. Dit is het blad van mensen die het geleuter moe zijn, er iets willen aan doen. We starten met 5 werkgroepen, we hopen met minstens evenveel te eindigen. Als je wat tijd hebt en het interessert je, kom dan af! En het MOET je interesseren, want het zijn jouw problemen. Het zijn wij die in schandelijk dure koten leven en het is van ons dat ze de studiebeurzen willen afpakken.

We hebben resoluut gekozen voor politisering en aktie. Een probleem is niet alleen ons probleem, het is een maatschappelijk probleem, het probleem van een bepaalde maatschappij. We willen ageren op het nivo van de informatie. Dit blad moet een pamflet zijn. Uw pamflet. Het is tenslotte, maar niet tenlaatste uw blad. Wij willen proberen uw zesde zintuig te zijn.

Laten we ook vooral niet vergeten dat terwijl wij in de Alma's staan aan te schuiven en Tee Dansants afschuiven, er dicht bij ons terug duizenden vreemdelingen de bange klandestiniteit induiken. Er zijn blijkbaar toch nog andere problemen dan een slecht kot, een stomme prof en een vervelend lief.

En ja, Enriquez is dood; neergeknald.

WERK GROEP : HUISVESTING.

Dat de huisvestingsproblematiek te Leuven kompleks is, lijkt voor iedereen duidelijk.

1. Ieder jaar is de grote rush naar "goede" koten er een maatstaf van.
2. De complexiteit wordt nog vertsevigd met een ontzaglijke manipulatie van de prijzen, die velen doen steigeren.

Dit beeld is slechts een afspiegeling van wat er in de grote maatschappij gebeurt. Nemen wij enkele officiële cijfers dan blijkt dat 33% van de Belgen in ongezonde woningen leven, dwz. vochtig, geen stromend water noch WC; 51% van deze woningen dateren van voor 1847. Meer dan de helft der Belgen leeft in functioneel onangepaste woningen.

En toch is wonen een primaire levensbehoefte. Een even belangrijk element als eten en slapen. De kranten spreken dan ook medelijdend over deze slecht-wonende mensen, in speciale artikels. Ministers leggen "overate stenen" en vergaderen over woningproblemen. Men prijst de ijver van de regering in het afbreken van krotwoningen. Hiervan een voorbeeld: in '68 werden 42.000 krotwoningen gesloten. Slechts voor 7.800 (18%) van deze gezinnen werd gezorgd voor een andere woning.

En dan is er de bouwpolitiek. Er wordt gesproken over "menselijk leefmilieu", groene zones en recreatieplaatsen. Daartussen groeien gestadig de woonkazernes van Amelinckx en konsoorten, die zo onder meer Heverlee-bos ver knoeden.

Het zal u misschien al duidelijk zijn wie het zwaarste de problematiek aanvoelt. De lagere sociale klassen wonen in de minst goede woningen en verhuizen naar de minder goede woningen. Dit door prijzenpolitiek. En zeggen dat dit huisvestingsprobleem voor de gewone man secundair is! Er zijn immers nog werk- en geldproblemen van kapitaal belang.

Sociale raad en kultuurraad gaan een werkgroep oprichten rond de problemen van studenten en arbeidershuisvesting. mensen die zich aangetrokken voelen om mee te werken, worden gevraagd binnen te springen.

Maandag 21 oktober eerste bijeenkomst op sociale raad.

HUISVESTING

WERK GROEP : UNIVERSITEIT - MAATSCHAPPIJ

Naast een onderwijsinstelling is de universiteit ook een onderzoeksinstituut. De student heeft niet alleen recht op kritisch onderwijs, maar ook op sociaal relevant onderzoek.

UNIEF-INDUSTRIE

Wat het onderwijs betreft, dat ondervinden wij aan den lijve.

Over het onderzoek bekommeren wij ons minder: dat gebeurt door een schare uitgelezen vorsers in labo's en naar papierstofruikende burelen, ver van de auditoria waar de student zijn leven slijft. Het gaat ons niet direkt aan, zo denken we althans.

Voor informatie over wat er onderzogen wordt, hoeft men slechts naar de les te gaan; voor informatie over wat er onderzocht wordt is men vaak verplicht enkele ruiten in te gooien van het glazen huis dat onze universiteit toch is; nietwaar?

In elke fakulteit is er wel ergens een steriele kamer waar de onderzoeksdossiers tot boven opgestapeld liggen; deze ruimte blijft echter ontoegankelijk voor wie geen toga in de hallen hangen heeft. Meestal verbiedt de industrie, die opdrachtgever is, de publikatie van het onderzoek: dwz. ze koopt gewoon de intelligentia, de infrastructuur en de onderzoeksresultaten op. En zo is dan de vooruitgang weer gediend. Maar vooruitgang voor wie? Voor de student, de gewone mens, of voor de groot-industrie? Zo is het mogelijk dat je voor een prof een paper moet maken over een onderwerp, waarover dezelfde prof een onderzoek gevoerd heeft, dat je echter zeker niet mag inzien. Is dit echt gebeurd, ja meneer, dit is echt gebeurd.

De onderzoeken staan ook niet los van elkaar, de begunstigde is steeds dezelfde groep in deze maatschappij. Zo worden aan deze universiteit onderzoeken verricht voor de Boerenbond, Bekaert, Janssen-farmaceutica, de Nato enz.

Het gelach kan dan ook niet uit de lucht zijn als de commissie Wylleman in haar eindrapport schrijft:

"De vrouw mag niet in dienst staan van een gevestigde sociaal-politieke ordening" Daarom beginnen wij ook met deze werkgroep. Haar taak is tweevoudig:

- inventarisatie van de hier gevoerde onderzoeken
- zwaar denkwerk over de relatie universiteit - maatschappij.

WERK GROEPEN

WERK GROEP : DE BOUWPOLITIEK VAN DE KUL.

Aan de KUL wordt er de jongste jaren veel gebouwd. Psychologie en wijsbegeerte en letteren kunnen beschikken over nieuwe gebouwen, geneeskunde en theologie zijn in volle opbouw. Verder zijn er nog plannen voor een instituut voor Lichamelijke Opvoeding en voor een zwembad.

Wij ondervinden echter dat dergelijke bouwprojecten zelden rekening houden met de werkelijke noden. Het zijn meestal prestigieuze monumenten. Er wordt niet op een paar miljoen gekeken.

Dat ondervonden wij toen wij de vergelijking maakten met enkele andere universiteiten.

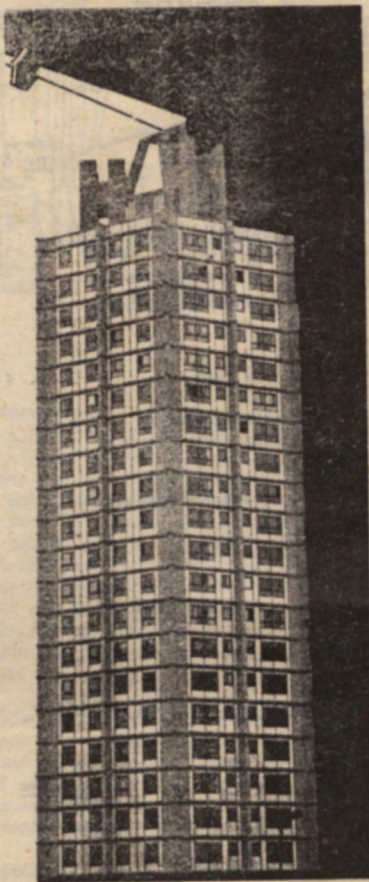
Een paar voorbeelden: 1. De KUL legt een voetbalterrein aan voor 4 miljoen (doelpalen niet inbegrepen). De UCL legt twee voetbalterreinen aan voor 1 miljoen. (Het is een mooi terrein, maar of het bestand is tegen drie à vier wedstrijden per dag blijft een open vraag).

2. Voor de prijs van de nieuwe sporthal van de KUL bouwt de RUG twee sporthallen en een zwembad. Elke sporthal heeft dezelfde nuttige oppervlakte als die van Leuven. En de RUG bouwt vijf jaar later (een niet te verwaarlozen faktor).

De werkgroep van de sportraad zal nagaan in hoeverre er geld verspild wordt bij de bouw van sportkompleksen. Er zal een inventaris opgemaakt worden van de toestand van de huidige akkomodatie. Tevens zal er een vergelijking gemaakt worden, wat betreft de prijzen en nuttige ruimte, met de andere universiteiten.

We vrezen dat de KUL zal gaan lopen met de bedenkelijke eer de duurste gebouwen te hebben.

BOUWPOLITIEK

WERK GROEP INFO

Vaak ondervinden we dat de pers geen, of zelfs valse informatie over onze aksies verspreid. Bierfeesten en karnavalstoeten vergen natuurlijk wel een stevig gedocumenteerd artikel, terwijl massale betogingen, stakingen, beslissingen en kritiese studiedagen verdrinken tussen de gebroken armen en benen. Er schort iets aan de informatie van de pers.

Enkele mensen hebben zich dan ook verenigd om voor eigen materiaal te zorgen. Ze willen filmen, foto's en infoteksten van aksies als dokumentatie voor muurkranten studentenbladen enz...

Het kollektief is met geen enkele organisatie verbonden, en de informatie die gebracht wordt bevoordeligt niemand. Alle leden van het kollektief moeten hun eventuele band met of sympathie voor een welbepaalde organisatie of strekking vergeten om zich ten dienste te stellen van de strijd van het volk en de weerslag hiervan op het informatiefront. Wij willen ageren op het nivo van de informatie, het woord geven aan de massa's.

SOCIALE SECTOR

te vangen (Alma, huisvesting, juridische en medische dienst, studiefinanciering.) en de socio-kulturele activiteiten om de student te integreren in de maatschappij (naast brood ook spelen voor de studentenmassa). Dit ligt aan de grond van de oprichting van de uitgever van dit blad, de ASR als orgaan waarlangs (via de raden) studenten-activiteiten gefinancierd worden. Deze sociale sektor moet uiteraard gefinancierd worden en het is hier dat de formele problemen beginnen.

De werkgroep.

Vorig jaar is de werkgroep sociale sectoren in Leuven gestart nadat de ASR de re-

vervolg pag. 4

WERK GROEP SOCIALE SEKTOREN.

Nadat de unief, in de "sociale prehistorie", een intellectueel blok- en biercentrum voor burgerijkinderen was, met af en toe een karitatieve bui, waarin ook minderbegoeden "mochten" studeren, kwam de industrie in de jaren '50 aandraven met overheidsinmenging om haar gebrek aan kaders op te vangen. Dit resulteerde in het oprichten van sociale voorzieningen die

het de minderbegoeden mogelijk maakten kader te worden. Voor de studentenbeweging gaf dit aanleiding tot een korporatisme: het verdedigen van de eigen belangen in de droom van het medebeheer. Na een syndikalistische periode waarin de student als intellectueel arbeider studieloon en aandacht voor de maatschappij propageerde, kwam de radikaliserings van '68-'69. De studentenbeweging raakte gepolitiseerd en tezelfdertijd nam de nood aan kaders vanuit de industrie af. Dit heeft ui-

teraard het élan van de sociale sektor-subsidiëring gebroken. Wat is nu die sociale sektor? De sociale sektor is een geheel van diensten met als doel: a) geld van de staat overhevelen naar geprivilegieerde groepen (studenten). b) zoals gezegd: aan minderbegoeden de unief mogelijk maken. Binnen de sektor onderscheiden we de materiele dienstverlening om de 'studentennoden' op

PROCES VAN HET STAKINGSRECHT

Op 22 en 23 oktober moeten in Antwerpen dokwerkers en politieke militanten voor het gerecht verschijnen. Zij staan terecht onder beschuldiging van vernietiging van een B.O.B-wagen, slagen en verwondingen, aansporingen tot geweld, doodsb bedreigingen en zo verder. In dit artikel willen we even proberen een analyse te maken van de verschillende krachten die in de dokwerkersstaking werkzaam waren, en nu nog nawerken.

1. De vakbonden of de democratische vertegenwoordigers van de arbeiders

"De moeilijkheden zijn ontstaan door de aktie van sommige elementen die de normale aanwerving verhinderd hebben; zulke toestand is onaanvaardbaar, vermits het huidige programmatische akkoord door de grote meerderheid der havenarbeiders aanvaard werd" zo luidt de persmededeling van de intersyndikale op 8 april. Wie was dan wel die grote meerderheid? In Gent: 50 man. Maar: "Als er maar 50 mensen waren, is dat niet mijn fout, maar de uwe." Zo sprak een alras van het podium gekelde vakbondsbos.

In Antwerpen was het zo mogelijk, nog democratischer. Tot 1964 organiseerden de Belgische Transportarbeidersbond algemene ledenvergaderingen, maar het bleek onmogelijk om er een "serene" discussie te voeren. Daarom wou men die sereniteit institutionaliseren. Technische komitees (één per gespecialiseerde tak) verkiezen een uitvoerend bestuur. Het zijn deze besturen die "het congres" vormen dat uit 130 leden bestaat. Deze leden werden aangeduid nadat er oproepen verschenen in het maandblad van de B.T.B. De kandidaturen werden dan in het kader van de democratie, AL DAN NIET door de leiding aanvaard. Het zijn deze 130 leden die eenparig (min twee onthoudingen) de programmatische hebben goedgekeurd. Er zat dus duidelijk niet het minste haartje in de syndikale boter. De houding van de vakbondsbonden was dan ook konsekwent:

"De vakbonden, dit wil zeggen u zelf, hebben een akkoord afgesloten. Zoals ieder eerlijk mens zullen zij hun handtekening niet verloochenen (...) Tegen de onverantwoordelijken! Samen met de vakbond! AAN HET WERK!"

Dezelfde vakbonden, die weigerden stakingsvergoeding te betalen, halen in één jaar tijd ongeveer 33 miljoen op van de havenarbeiders alleen. Ze hadden dan ook ruimschoots de financiële middelen om tijdens de staking hun stakingbrekende berichten niet als drukwerk, maar als brief te frankeren. Dit was tenslotte maar 100.000 frank duurder.

2. Rijkswacht, politie, leger, repressie.

Het staat vast -het ministerie van landverdediging heeft het bevestigd- dat militairen tijdens de staking aan de haven gewerkt hebben. Zij werden voor het lossen van schepen 1.060 frank per dag betaald. "In plaats van 870 voor de gewone dokwerker."

Tijdens de tweede week verbiedt de "Socialist" Craeybeckx elke samenscholing van meer dan vijf personen in de havenzone. De verboden zone omvat eveneens de Paardenmarkt en het Entrepot-plein, waar de lokalen van de vakbond zich bevinden. Vanaf 20 april houdt de politie de wacht bij het monument van de Gentse socialistische leider Anseele, die daar met opgeheven arm staat, want "als er voor 1 mei geen akkoord tot stand gekomen is, zal de arm van Anseele op de kop van de socialistische leiders vallen."

Op 24 mei komt de burgemeester van Gent tussen bij de minister van binnenlandse zaken om de overplaatsing aan te vragen van de rijkswachtkommandant, die de vorige dag met de stakers onderhandeld had.

De volgende dag zullen zich dan ook toevallig de ernstigste incidenten in Gent voordoen.

De rijkswachters waren uit het ganse land opgeroepen en de ganse ordemacht ter ere van de dokstaking zal wel ongeveer uit 3.000 man bestaan hebben. En dat voor de enkele honderden stakers.

3. De pers.

De pers heeft zich ook duidelijk van haar taak gekwet. Niet van haar informatieve taak, maar van haar ideologische taak.

De kranten publiceerden elke dag het aantal schepen waarop gewerkt werd. Ze voegden er wel niet bij door wie.

Volksgazet van 12 april spreekt van "gemotoriseerde rondzwervers" en van "sabotage van de haven die dank zij 15 jaar sociale vrede het hoofd heeft kunnen bieden aan de buitenlandse concurrentie."

En maandag 16 april (de staking zal nog tot 6 juni voortduren): "De staking te Antwerpen is praktisch ten einde."

Alle kranten spraken ook van in den beginne over de eventuele mogelijkheid dat de vakbonden stakingsvergoedingen zouden uitbetalen; na het beëindigen van het konflikt. De intersyndikale van de havens oordeelde het dan ook steeds nuttiger haar houding tegenover de pers te rechtvaardigen, dan met haar eigen havenarbeiders te praten.

4. Recht en gerecht.

...Voorbeelden moeten gesteld; men kan toch niet zo maar onze sociale vrede aan diggellan laten slaan. Daarom hebben we ze bedreigd; met het protokol van Sint-Niklaas hebben we bijna tweedracht kunnen zaaien tussen Antwerpen en Gent. Ten einde raad hebben we ze geslagen en uitgehongerd. En tenslotte hebben we ze nog eens lekker verneerd: we hebben iedereen een papier laten tekenen dat hij tijdens de staking wilde werken, anders kreeg hij geen dopgeld. Laten we hen, en al de revolutionaire hutsekluts die er rond hangt, nu maar eens flink natrappen, zodat ze voorgoed uitgeschakeld zijn...

Dit is de taak van het gerecht. Hierbij is het wel eigenaardig dat steeds diegenen die voor hun rechten opkomen voor het gerecht moeten verschijnen. Het is ook zonderling dat in de ene partij naar harte-lust wetten kunnen afgeschaft worden, voorschriften met de voeten getreden of niet toegepast worden.

Wat de arbeiders mogen is niet meer zo duidelijk. Ze hebben in feite wel stakingsrecht, maar...

"Het is onaanvaardbaar dat een individu niet meer het recht zou hebben zijn onmacht of sociale onvrede te manifesteren, ook langs niet institutionele wegen, maar de mate waarin met die contestatie rekening moet worden gehouden, is de zaak van de vakbeweging, en ALLEEN VAN DE VAKBEGING" (Ons Recht, mei 73)

Wie is het nu die de wet overtreden heeft tijdens de dokstaking; wie is het die de wet gewoon gebruikt als karikaturaal machtsinstrument?

A. De leiding van de rijksdienst voor arbeidsvoorziening beslist op 17 april eenvoudigweg tot de sluiting van het aanwervingslokaal aan het Kempisch dok. Van die dag is het aanwerven aan de haven weer vrij voor en door iedereen. De wet op de aanwerving van de havenarbeiders is met andere woorden niet meer van toepassing; zomaar afgeschaft.

B. Willy Vernimmen (B.S.P.-senator en voedingsnijverheid) stelt op 26 april het volgende voor:

"Minister E. Glinne aakt de verbintenis aan het statuut van de dokwerker, zoals het door wetbesluiten werd vastgelegd, na raadpleging van de beroepsverenigingen, integraal toe te passen. Dit betekent dat elk lossen of laden in de haven slechts door de officieel erkende dokwerkers mag gedaan worden. Deze maatregel zal een gevoelige stijging van de werkgelegenheid met zich brengen, vermits 40% van het werk nu nog door niet dokwerkers wordt uitgevoerd." Aan deze wet werd dus tot nu toe nagenoeg geen gevolg gegeven, zodat de eis: "uitvoering van de kaderwet, waarbij alle werk binnen de haven als vakwerk moet worden beschouwd" best een duw kon gebruiken.

C. Links van 19-5-1973 noemt het niet toepassen van de arbeidswetgeving in de haven als een van de voornaamste oorzaken van de staking.

D. Het rattenwerk van soldaten aan de Antwerpse haven gebeurde gebeurde zagezegd zonder voorkennis van de legroverheid en is dus een overtreding van de militaire voorschriften.

E. Bij Stouwer Pays werden vrouwen ingeschakeld bij het laden, alhoewel vrouwenarbeid in de haven verboden is. Een jongen van veertien jaar verloor vier vingers; een 72-jarige kreeg een hartaanval. Beiden op het werk. Ik dacht dat we in 1974 waren.

5. Slot.

De burgerij wil echter een sluitstuk voor heel deze zaak. De gevaarlijke elementen de gevangenis in, de waarheid de doofpot in. Daarom probeert het gerecht nu het wetsvoorstel 430 in te voeren. Dit voorstel is zo ronduit antidemocratisch dat het zelfs niet door de kamerkommissie geraakt is. Wetsvoorstel 430 wil alle groepen die de orde en veiligheid in gevaar brengen buiten de wet stellen.

Wie een stakingslied zingt, wie piket staat bij een wilde staking gaat de nor in. Het dragen van kleren en uitrustingsstukken die het uitoefenen van de openbare orde kunnen tegenwerken, zijn strafbaar. Volgens de Standaard behoren daar helmen toe, maar ook lange regenjassen.

Wetsvoorstel 430 is dan ook de inzet van deze rechtszaak. Daarom gebruikt het gerecht alle, zelfs onwettelijke, middelen om niet de waarheid te doen zegevieren, maar wel de belangen van de heersende klasse.

Ziehier enkele feiten:

- 9 mensen worden aangeklaagd door een "tipgever die anoniem wenst te blijven" De in het strafwetboek geëiste tegen-sprekbaarheid van bewijzen wordt zo e een lachertje.
- De voornaamste getuige ten laste is een niet zo voornaam iemand: een van fraude beschuldigde privé-detektive die tijdens zijn verblijf in de gevangenis zagezegd allerlei bekentenissen te horen kreeg.
- De aanklachten gebeuren op basis van foto's en filmen die niet alleen in beslag genomen zijn, maar ook nog zeer vaag.
- Sommige beschuldigen waren in de fysieke onmogelijkheid om op de plaats van de feiten te zijn.

De dokstaking toont op een overduidelijke wijze het komplot van vakbond-staat-kapitaal tegen de belangen van het volk. Gerecht en pers worden daarbij handige marionetten in hun fijn gemancuurde handen. Recht is hier al mijlen ver verwijderd van rechtvaardigheid. De partijen zijn hier duidelijk afgetekend: aan de ene kant de winsthonger van kapitaal en vakbondleiding, die desnoods bereid zijn mensen neer te schieten, mensen uit te hongeren. Aan de andere kant het volk dat opkomt voor zijn rechtvaardige rechten.

Het is onze keuze langs welke kant we ons gewicht in de schaal zullen leggen.

Een gebalde vuist kan dan ook het enige antwoord zijn op deze kaakslag.

DOK PROCES

vervolg van pag. 3

WON SUL LEE

sultaten in handen had gekregen van de commissie belast met de herziening van de wet van '60 betreffende de inhoud en de financiering van de universitaire sociale sectoren. Die wet van '60 regelde de oprichting van organen die staatsgeld en voor de sociale sectoren zouden beheren (i.c. de Raad voor Studentenvoorzieningen). De toelagen werden berekend op basis van het aantal studenten.

In '70 werd er een wet gestemd waardoor de unief haar werkingsgeld niet meer mag doorspelen naar de sociale sektor. Dit betekent dat de Raad voor Studentenvoorzieningen enkel nog uit de hand van de regering kan eten of zelf voor inkomsten moet zorgen. Alvast houdt dit een beperking van de subsidiëringmogelijkheden in.

Andere punten in de geplande herziening:
- de subsidiëring van sport en cultuur zouden ondergebracht worden
- sportbeoefening en cultuur zouden qua subsidiëring ondergebracht worden respectievelijk bij het min. van Onderwijs en van Cultuur. Wil de ASR een globaal en autonoom beleid voeren dan zal het geld (= subsidies) voor haar activiteiten in één centrale pot moeten komen en onder controle moeten blijven van de studenten.

- verder nog (en daarover later meer): wettelijke omschrijving van de sociale sektor, wie beheert de gelden, opstellen van een eenvormig budgetplan en al dan niet nationale criteria voor de huisvesting.

Calewaert (destijds minister van onderwijs) wou " inzicht krijgen in de situatie " en " het beleid en beheer van de SS vergemakkelijken en democratiseren ". In werkelijkheid wil men de autonomie van de sociale sektor afbreken om de regeringscontrole te versterken en de subsidies te verminderen. Wat Decroo (onze nieuwe minister) van plan is, heeft hij tot nog toe angstvallig in het duister gelaten. De hogergenoemde herzieningscommissie is sinds de val van de vorige regering en dus ook van Calewaert niet meer samen gekomen.

Wij zullen op onze hoede zijn !
De werkgroep zal zoveel mogelijk informatie verzamelen en die doorspelen naar de studenten om zo klaar te staan de afbraak van de sociale sektor te verhinderen. Personen die ons nuttige informatie kunnen verschaffen of geïnteresseerd zijn kunnen altijd terecht op de sociale raad. Welkom.

kontakadressen :
A.S.R. en Soc. Raad, Bogaardenstraat 3, L. (23.85.75)
Sportraad, Tervuursevest 101, 3000 L. (tel.: 23.38.51)
Kultuurraad, H. Geeststraat 90, 3000 L. (tel.: 23.67.73)
Kringraad, Bogaardenstraat 3, ofr. ASR

FLAPUIT

op nieuws : studentenpastoor J. Yperman wordt vervangen door De Witte. Die is niet getrouwd. Yperman wel. En dan... Een zoveelste bewijs dat er nog te veel aan de katholieke faade wordt gewerkt, terwijl de inhoud wordt vergeten.

50 jaar Vlaamse Leergangen : de andere zijde van bovenvermelde katholieke facade. Een 50 jaar oude aartskonservatieve klik die geld genoeg heeft om zich met alles te moeien.

25 jaar socialisme in China : daar kunnen ze op de helft van de tijd meer opbouwen dan ze in de Vlaamse Leergangen kunnen afbreken. Maar ze zijn er wel met meer volk (woehal!).

Sportraad : weer een raad die nog eens actief wordt. Ze hebben een voetbalveld van 4 miljoen gekregen en nu zijn ze vergeten de doelpalen erbij te doen. Het geld was op.

Protest : de academische agenda wordt te klein. Wij willen een groter formaat. Dan zal er tenminste plaats zijn om enkele verenigingen (vrije) te vermelden zoals SJW, MLB, SAR, VNSU. Of was het niet omwille van plaatsgebrek ?

In de fakulteit der sociale wetenschappen is men overgegaan tot de benoeming van Prof Won Sul Lee (Z-Korea). Hij werd aangeworven om te doceren in het departement politieke wetenschappen. De aanvraag om Won Sul Lee te plaatsen ging uit vanwege het rektorat. Het departement sociologie weigerde zodat men dan ging aankloppen bij politieke wetenschappen.

De studentenafvaardiging opperde hiertegen bezwaren en meende zich niet te kunnen aansluiten bij het "gunstig" advies van de departementsraad.

De studentenafvaardiging is van oordeel dat zij niet over genoeg informatie beschikt over een dubieus voorstel omtrent iemand uit een dubieus land. Nochtans werd duidelijke informatie verschaft, althans volgens decaan Dobbelaere.

" Professor Won Sul Lee kan worden beschouwd als een onafhankelijke persoonlijkheid, die zeker niet optreedt in opdracht van of onder druk van regeringsinstanties. Hij komt voor als een wijze, evenwichtige en wetenschappelijk onderlegde akademikus."

Tot daar de "duidelijke informatie" waarmee die koppige studenten zoals steeds geen rekening willen mee houden. Want wat scheelt er aan die prof, aan zijn land van herkomst?

Korea is sinds 1945 verdeeld in Noord en Zuid Korea. Noord heeft een socialistisch regime en is aardig op weg om één van de meest geïndustrialiseerde landen van Azië te worden.

Het zuiden is onderworpen aan Japans en Amerikaans kapitaal. Er werd een fascistisch regime geïnstalleerd om het stijgende verzet van het volk te onderdrukken. Verzet wegens de enorme ellende en economische chaos. (behalve de wapenindustrie die floreert). Park heeft eigenlijk sinds zijn bloedige repressie (doodsstraffen aan studentenleiders, arbeidersvertegenwoordigers en persmensen) de steun van het volk volledig verloren. Hij steunt nog op de Amerikaanse CIA (waar hebben we die naam nog gehoord?) en zijn meer dan 4000 repressiewetten.

De wijze professor Won Sul Lee komt uit dit land en zal de vakken "East Asia since 1945" en "Seminar on Asian revolution" met o.a. de Nixon-dochter doceren gedurende het eerste semester van het academiejaar 1974 - '75.

Wie zei daar ook weer dat een geval Spies zich niet mocht en niet kon herhalen?

selectie ?

IN DE TWEEDE KANDIDATUUR GENEESKUNDE WERDEN VIJF STUDENTEN GEBUISD.

U zal zeggen, dat gebeurt toch overal. Wel, hier was er iets speciaals, deze vijf studenten waren volgens het examenreglement geslaagd, en hoefden zelfs niet gedeelbereerd te worden. Toch riep de voorzitter van de jury hen af als gebuisd.

Hoe zit dat juist in elkaar?

In de fakulteit geneeskunde dienen de studenten 55% der punten te behalen. Een "C" (Kodeletter voor 10) wordt beschouwd als relatief onvoldoende, d.w.z. het is voldoende voor een bepaald vak, doch een te groot aantal tieners is niet voldoende om voor het geheel te slagen vermits men in het totaal 55% van de punten dient te behalen.

Het is tevens zo dat de vakken met kodeletter lager dan "C" opnieuw moeten afgelegd worden. De betrokken studenten nu, hadden al allemaal een tien in juni (één van hen had er twee). Overeenkomstig het reglement waren ze niet verplicht deze vakken opnieuw af te leggen. De vakken waar ze slechte punten op gehaald hadden legden ze opnieuw af. In september had ieder van deze studenten 55% of meer, en twee tieneren op een geheel van 6 vakken. Slechtere cijfers hadden ze allemaal weg-gewerkt. Cfr. Het reglement hierboven waren ze geslaagd, toch werden ze afgeroepen als gebuisd.

Na onderling overleg tussen de fakulteit en Medika werd besloten een extra examenperiode in te leggen, waarop de studenten dit vak mochten herdoen dat ze nog maar éénmaal hadden afgelegd en waarop ze reeds tien hadden gehaald. Voor vier onder hen betrof dit 1 vak, voor 1 man waren het er twee.

Resultaten: twee studenten slaagden, drie studenten werden nogmaals gebuisd. Verdere onderhandelingen zijn hierover bezig.

We moeten vaststellen dat dit niet de enige maal is dat er een loopje wordt genomen met het examenreglement aan onze universiteit. Professoren kennen het examenreglement niet of weigeren er zich bij neer te leggen. Graar zagen wij dat iedereen aan wie iets bekend is over zaken die tegen het examenreglement indruisen, hiervan een kort verslag maakt (zo concreet mogelijk, alleen de eigen naam mag eruit gelaten worden.) en dit overmaakt aan zijn eigen kringpreses of aan de kringraad enz...

HIER MOET IETS AAN GEDAAN WORDEN.

Doctores honoris causa : wordt voorgesteld ene zekere K.W.Hall. Maakte zich o.m. nuttig bij het Manhattan-project. Ter ontwikkeling van de alomgekende A-bom. Hall wordt dan ook gewipt.

Ene Kurt Waldheim wordt echter aanvaard. Een neutrale univ als de onze houdt dan toch rekening met "politieke" prominenten. Op wetenschappelijk gebied is hij immers 0. En een heel dikke 0. Prolo Freire werd aangenomen. Dat zullen we dan ook vieren. Maar wat Waldheim betreft. Hij lette op zijn (hm)ja...tellen.

Vrijdagavond : de traditionele flikkenstrafingen hebben weer plaatsgevonden. Er werd beroep gedaan op een keurkorps rijkswachters uit Evere en een 500-tal Waalse en Vlaamse studenten, of naïvelingen (?). Waarvoor onze grote minachting.

Persoonlijk nieuws : dé Sjarel heeft een maagweer en nog wat van alles. Hij stelt het inmiddels alweer goed. Doe zo verder. De vrouw van Piet (de zoner) is swaar ziek geweest. Alles schijnt nu beter te gaan. Van hieruit de beste wensen en 1 bloem.

Flits : De rektor opent het academisch jaar. Misschien mogen wij het sluiten (hihi).

De Croo : als ie durft het beursensysteem in te trekken, trekken wij aan de zijne.

VVS

Op 9 november houdt de Vereniging van Vlaamse Studenten haar statutair kongres. Ter voorbereiding hiervan houden we in Leuven 2 vergaderingen. Deze vergaderingen gaan door in de zalen van de Sociale Raad, Bogaardenstraat 3 (naast de parking van de galeries anspach), en wel op 23 oktober om 15 uur om de discussieteksten te bespreken en op 30 oktober eveneens om 15 uur om een delegatie samen te stellen en eventueel een kandidaat voorzitter te kiezen. Iedereen wordt door V.V.S. van harte uitgenodigd op deze plechtigheden. Tot dan.

INFORMATIE

MEDISCHE FAKULTEIT ZET BUITENLANDSE STUDENTEN OP STRAAT.

De medische fakulteit heeft begin oktober - het academiejaar was voor de dokters dus reeds een tijdje bezig - een brief naar 25 buitenlandse studenten gestuurd met de mededeling dat ze niet zouden mogen bissen. Als reden werd opgegeven dat ze in hun tweede zit geen 40% gehaald hadden. Deze absurdeiteit blijkt een "regel" te zijn die enkel van toepassing is voor buitenlandse studenten van de medische fakulteit. Het is anderzijds geweten dat wegens taal- en aanpassingsmoeilijkheden het juist voor deze studenten het bijzonder moeilijk is te slagen in studies, waar notabene meer dan 50% van de Belgische studenten de pijp aan Maarten moeten geven, maar toch rustig, zelfs met minder dan 40% mogen bissen.

Een gedeelte van de buitenlanders zou bovendien, moesten ze deze onjuiste maatregel vooraf kennen, niet eens aan die studies beginnen. De omstreden regel is immers puur uitvindsel van het fakulteitsburo en geldt zelfs voor (buitenlandse) studenten van de 1e en 2e doc. Wij eisen dan ook onmiddellijke opschorting van de gewraakte maatregel en volledige informatie voor alle vreemde studenten vóór ze naar hier komen studeren.